

22/11/16

ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಹಂಶಾಂತಿ ಬಾಹೋದಾದಾ

ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ವಿಜಾರಸಾಗರ ಮಥನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸವಿಂಸಿನ ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ಯುತ್ತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲಿರಿ,
ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯವು ಸಿಗೆಲು”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಂದೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಗುವಿಗೆ ಶ್ರೀಷ್ಟಾರ್ಥಿಪನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಯಾವ ಯುತ್ತಿಯನ್ನು
ತಿಂಗಡಿಸುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ: ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಷ್ಟಾರ್ಥಿಪನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಒಳಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಇಂ-ಇಂ ಕೆಣ್ಣಹವ್ಯಾಸಗಳನ್ನು
ತೆಗೆಯಲಿರಿ. ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುವುದು, ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು-ಇವು ಬಹಳ ಕೆಣ್ಣಹವ್ಯಾಸಗಳಾಗಿವೆ,
ಸವಿಂಸಿನ ಉಮ್ಮೆಂಗವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಂದೆಯು ನಿರಹಂಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ಹೇಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ
ಹಾಗೆಯೇ ಎಷ್ಟು ನಾಡ್ಯವೇರೆ ಅನ್ಯರಕ್ತಲ್ಯಾಜಾರ್ಥವಾಗಿ ಆತ್ಮಕಸೇವೆಯೆಲ್ಲ ತತ್ವರಾಗಿರಬೇಕು.

ಗೀತೆ: ಸತ್ತರೂ ನಿಮ್ಮ ಮುಡಿಲಲ್ಲಿಯೇ, ಬದುಕಿದರೂ ನಿಮ್ಮ ಮುಡಿಲನ್ನಲ್ಲಿಯೇ.....

ಹಂಶಾಂತಿ. ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಈ ಮಾತನ್ನು
ತಿಂಗಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ತಿಂಗಡಿಕಾಗಿದೆ- ತಂದೆಯು ಯಾರು! ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವಾಗ ನಾವು ಬೇಕಿದ್ದಿನ
ತಂದೆಯ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೀವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರೋ ಆಗಲೇ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸುಖದ
ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಇದೊಂದೇ ಮಾತಿನಿಂದ ಖಣಿಯ ನಶಿಯೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಸ್ವಿರವಾದ
ಖಣಿಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ನೀವು ತಿಂಗಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ನಾವು ತಮ್ಮನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರೆಂದು
ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಹೊಸರಚನೆಯಾಗಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯ
ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ- ಇವರು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯ ಕೆಳಗಡೆ ವಿಷ್ಣು ಇದ್ದಾರೆ (ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯ
ಜಿತ್ತದಲ್ಲ) ತಂದೆಯಂದ ವಿಷ್ಣುಪುರಿಯ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಖಣಿಯಿರಬೇಕು.
ಇದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಸಿ ನಂತರ ಬರೆಸಬೇಕು. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅರ್ಥವು ಘೇಷ್ಟವರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.
ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂಗಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಈ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳು ನಿರ್ವಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು,
ಷ್ವರ್ಗದಲ್ಲ ಇವರಿಂದ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವಿತ್ತು. ತಾವು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳು ನಾವು
ವಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳು, ಕಾಪಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ
ವಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ವಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರೋಧಿಗೆ ಪತಿತ, ಬ್ರಹ್ಮಾಜಾರಿ
ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕ್ರೋಧವಂತೂ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು
ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಷ್ಟಾತಿಶ್ರೀಷ್ಟ ತಂದೆಯು ಯಾವಾಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ
ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗ ಈ ಮಹಾಭಾರಿ ಯುದ್ಧವೂ ಆಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಬಂದು ಪತಿತ
ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ಶರಿರಗಳ ವಿನಾಶವಾಗುವುದು
ಅಂದಾಗ ಈ ನಿಶ್ಚಯವಿರಲು- ನಮಗೆ ತಂದೆಯು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ
ಷಣಿಕೆಯಿರಿಸಿ. ಇಲ್ಲ ಹಾಸ್ತೇಲ್ ಇಲ್ಲ, ಹಾಸ್ತೇಲ್ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಮನಸೆಗಳು ಬೇಕಾಗುವುದು.
ಕೇವಲ ಪಣಿದಿನ, ನಾಲ್ಕುದಿನಗಳಾಗಿ ಬಂದರೂ ಸಹ ಮನಸೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ
ತಂದೆಯು ತಿಂಗಡಿ- ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಕೇವಲ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ, ತಂದೆಯೇ
ಪತಿತ-ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಗಡಿ- ಮಕ್ಕಳೇ, ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು
ಗ್ರಾಹಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗುತ್ತವೆ. ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು-
ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೀವೆ, ಮತ್ತೆ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕತ್ತಕೆ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗುತ್ತೇವೆ.
ರಾಜ-ರಾಣಿ, ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮೇಳ, ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೆಲ್ಲರೂ
ತಿಂಗಡಿವರವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ತಂದೆಯು ಆದೇಶ ನಿರ್ದುತ್ತಾರೆ, ಮೂಲಮಾತನ್ನು
ತಿಂಗಡಿಕಾಗಿದೆ- ಶ್ರೀಷ್ಟಾತಿಶ್ರೀಷ್ಟ ಭಗವಂತನು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೇ ಜಾನಿಸಾಗರ, ಪತಿತ-
ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜಾನಿಸಾಗರನೆಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವರೇ ಆದೇಶ ನಿರ್ದುತ್ತಾರೆ, ಕೃಷ್ಣನಂತೂ
ನಿರ್ದೇಶ ನಾಡ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶಿವತಂದೆಯ ವಿನಿ: ಮತ್ತೊಂದು ಭಗವಂತನಲ್ಲ, ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರನೂ ಸಹ

ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ದೈವಿಗುಣವಂತ ಮನುಷ್ಯರಿರುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲ ಕಾಲಯುಗದಲ್ಲಿ ಅನುರೀ ಗುಣವಂತ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೂ ಸಹ ನಂತರ ತಿಂಡಿಕಾಗಿದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಂದೆಯ ಪರಿಜಯವನ್ನು ನೀಡಿ, ಸಹಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಜಾರ ಸಾಗರ ಮಂಧನ ಮಾಡಲು ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ಯುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಬಾಬಾ, ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಾವು ಈ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ತಿಂಡಿದೆ ತಂದೆಗೆ ತಿಂಡಿಕಾಗಿದೆ. ನಂತರ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಇಂತಹ ಮಾತನ್ನು ತಿಂಡಿತ್ತಾರೆ ಯಾವುದು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಭಾವ ಜಿರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಗೆ ಸರ್ವವಾಗ್ಯಾಂಶ ಅಥವಾ ಮೀನು-ಮೊನೆಚೆ ಅವತಾರವೆಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಸಹ ನಿಂದನೆಯಾಗಿದೆ ಅಧರಿಂದ ಮೊದಲು ತಂದೆಯ ಪರಿಜಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯೇ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರು ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿದ್ದರು ನಂತರ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿಜಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿತ್ತಾರೆ- ಈಗ ಮತ್ತೆ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿಜಡ್ಡಿರಿ. ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮದವರಾಗಿರಲ ತಂದೆಯ ಸಂದೇಶವು ಎಲ್ಲರಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಗಾಡ್ ಫಾದರ್, ಅಬರೆಂಟರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಬರೆಂಟರ್ ಮಾಡಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪತಿತಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗುವರೋ ಆಗಲೇ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೊಂಗಲು ನಾಧ್ಯ ಬಾಕಿ ಯಾರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಶಾಂತಿಧಾಮದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಕೂರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಅವರು ತಿಂಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲ- ನಾವು ಆ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ದೇಹಧಾರಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬಾರದು. ತಂದೆಯು ವಿದೇಹಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ವಿಜತನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲರಿಗೂ ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ಜಿತ್ತಿಗಳವೆ (ಶರೀರವಿದೆ). ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಂಡಿವ ಉಮ್ಮೆಂಗವಿರಬೇಕು. ಪ್ರದರ್ಶನಿಯಲ್ಲ ಅನೇಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅಷ್ಟಮಂದಿ ಸೇವಾಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೇವೆಯಲ್ಲದ್ದಾಗ ಮತ್ತುಂಗಿ ಬಹಳ ಉಲ್ಲಾಸವಿರುವುದು. ಇಲ್ಲ ತಂದೆಯನ್ನು ಪದೇ-ಪದೇ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವಿಂಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅನ್ಯರಿಗೂ ನೆನಪು ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮತ್ತುಂಗಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ- ನಾವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ. ಇದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಾನು ಬುಷಿಯರುತ್ತದೆ. ಮರೆತುಹೋಗುವುದರಿಂದಲೇ ಗಾಬರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ತಂದೆಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು - ಬಾಬಾ, ನಾವು ಅತಿಂದಿಯ ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಸಮಯವಿದೆ, ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಸುಖಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಈ ಜನ್ಮಗಳು ನಾವು ಬಹಳ ರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದೇವು, ಯಾವುದೇ ಜೈಷಧೋಳಪಚಾರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ, ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಹಕಾರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ರೋಗ ಇನ್ನೂ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ಇದು ಇಂತಹ ಕಾಯಲೆಯಾಗಿದೆ ಅವಿನಾಶಿ ಸಜಣಸ್ವಿನ ಜಿಕ್ಕೆಯಲ್ಲದೆ ಇದು ಜಟ್ಟ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಎಲ್ಲರ ಕಾಯಲೆಯು ಜಡುಗಡೆಯಾಗುವ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಧಾಮದಲ್ಲಿ ಹೋರಣಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ಕೆಲವರು ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಪಾತ್ರವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ನಾಟಕದಲ್ಲ ಯಾರಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿ ಹೋರಣಹೋದರೆ ಹಿರೇಂ-ಹಿರೇಂಯಿನ್ ಅಥವಾ ಉತ್ತಮ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿತ್ತಾರೆ- ಎಷ್ಟು ನಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ ಆಗ ಪಕ್ಕ ಅಗಿಜಡುವಿರಿ. ನೆನಪನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ಮುಖ್ಯವಾದವರು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಬಾಕಿ ತಿಂಡಿವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜಿಕ್ಕ-ಜಿಕ್ಕ ಜಿತ್ತಿಗಳವೆ. ಇದರಿಂದ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಶಿವ-ಶಂಕರ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಸೂಕ್ಷ್ಮವರ್ತನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರುವುದೇ ಮಾತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ತಿಂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ, ಜಾಂಪಣವನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಪಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ. ಭಾರತವಾಸಿಗಳಿಗೆಂತೂ ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದು ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಮಾತಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಅವರು ಲಕ್ಷ್ಮಿಂತರ

ವರ್ಷಗಳಿಂದು ಹೇಳಬಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಕಲಂಯಿಗಕ್ಕೇ ಲಕ್ಷಾಂತರ ವರ್ಷಗಳಿಂದು ಅವರು ಹೇಳಬಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಚಕ್ರವೇ ೨೦೦೦ ವರ್ಷಗಳು ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಪತಿತ-ಪಾವನನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮದವರು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿದಾರನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಆದರೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಾಯೆಯ ಅಂಥಕಾರವಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಅನಾದಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಸತ್ಯ-ತೀರ್ಥಾಯಿಗದಲ್ಲಿ ಇವು ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಇಂತಹ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿದೆ, ಕಾಯಲೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಓದಬಹುದಾಗಿದೆ, ಇಲ್ಲ ನೆಪಗಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹನು ಬಹಕ್ ಒಳಿಯಿದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಕೆಲವು ಹನುಗಳಿಂತೂ ಒದೆಯುತ್ತವೆ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕ್ರೋಧವಿದೆಯೆಂದರೆ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ವಶರಾಗಿ ಒದೆಯುವುದನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಡಿನೋಸ್ವಿರಸ್ ಮಾಡಿಬಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಿಂವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅವಸುಣವಿರಬಾರದು ಆದರೆ ಕಮ್ಮಬಂಧನವು ಹಿಗಿದೆ, ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಜಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅದನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ತಂದೆಯೇನು ಮಾಡುವರು? ಇದು ಬಹಕ್ ದೊಡ್ಡ ಸಂಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ, ಸಂಪಾದನೆಯ ಸೆರಿಯರಬೇಕು. ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುವುದು! ಕಲ್ಲ-ಕಲ್ಲವೂ ಇದೇ ಗತಿಯಾಗುವುದು. ತಂದೆಯಿಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸಾಧಧಾನ ನಿಂಡುತ್ತಾರೆ, ನಿಂದನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಇಂದ ಇಂದ ಹವ್ಯಾಸವಿರಬಾರದು. ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುವುದು ಬಹಕ್ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಯಜ್ಞದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಖಣಿ-ಖಣಿಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸೂಚನೆ ನಿಂಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ನಿಮಗೆ ತಿಸ್ಸಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಂದೆಯು ಕಲಾನುತ್ತಾರೆ. ನೋಡಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠಾತ್ಮಿಶ್ರೇಷ್ಠ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಯಾವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ನಿರಹಂಕಾರಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಯಿದೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು, ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅನ್ಯರ ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಕರಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ಸೇವೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತಾಗಿದೆ. ತನ್ನನ್ನು ನಿರಹಂಕಾರಿ, ನಿಮೋಣಹಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ತಂದೆಯ ಸೆನಪಿಲ್ಲದೇ ಯಾರದೇ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುವರೋ ಅಷ್ಟು ಪಾವನರಾಗುವರು. ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಿಷ್ಣುಗಳು ಜಿಂಕುತ್ತವೆ, ಜಾನ್ನದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಷ್ಣು ಜಿಂಕುವುದಿಲ್ಲ. ಜಾನ್ನದ ಅನೇಕ ಮಾತುಗಳವೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಸುಗಂಧಭರಿತ ಹೂಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕಡಿಮೆ ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ಜೆಂಡು ಮಲ್ಲಗೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಎಕ್ಕದ ಹೂವೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಸುಗಂಧಭರಿತ ಹೂವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಯಾವುದೇ ದುಗ್ಂಂಥವಿರಬಾರದು. ಆತ್ಮವು ಸುಗಂಧಭರಿತವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇಷ್ಟು ಜಿಕ್ಕಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಾನ್ನಪು ಅಡಕವಾಗಿದೆ! ಇದು ಎಷ್ಟು ಅಧ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ, ಮೇಲಾಗಲ ಅಥವ ಕೆಳಗಡೆಯಾಗಲ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ. ತ್ರಿಮೂತಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಸಹ ನಿಂವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಅವರು ಕೇವಲ ತ್ರಿಮೂತಿ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಸರನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ತ್ರಿಮೂತಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಜರಿತೆಯನ್ನೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಾಜಾರಿ ಮನುಷ್ಯರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯದೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣ, ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಮನುಷ್ಯರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅನ್ಯರ ಜೀವನಕಥೆಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ದೇವತೆಗಳ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಬಾಕಿ ಶಿವತಂದೆಯ ಜೀವನ ಜರಿತೆ ಎಲ್ಲದೆ? ಅವರಂತೂ ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಯಂ ಅವರೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಪತಿತ-ಪಾವನನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಂದೆ ಎಂದು ಹೇಳ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ನಾನು ಬಂದು ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಭಾರತವು ೨೦೦೦

ವಂಡಗಳ ಮೊದಲು ಪ್ರಗಣವಾಗಿತ್ತು ಈಗ ಪುನಃ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿದೆ! ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಬುದ್ಧಿಯ ಜಿಗವೇ ತೆರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಹೋಗದ ಜಿಗವು ಬಂಧ್ರೋ ಆಗಿದೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ಶ್ರೀಉತ್ಪಾತ್ತಿಶ್ರೇಷ್ಠನು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮನನೆಮನನೊ ತಿಳಿಸಿರಿ. ಘನ್ಯಾಪ್ಲೋರ್ ಮೂಲವತನ, ಸೆಕೆಂಡ್ ಪ್ಲೋರ್ ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನ, ಥಡ್ರೋಪ್ಲೋರ್ ಈ ಸಾಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಇವುಗಳ ನೆನಪಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮೊದಲು ತಂದೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವರು. ಸೇವೆಗಾಗಿ ಓಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲಗೂ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ವಿವಾಹಗಳಗೆ ಹೋಗಿರಿ, ತಿಳಧನಾನಗಳಗೆ ಹೋಗಿರಿ, ಸವಿಂಸ್ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿರಿ. ಭಾಷಣ ಮಾಡಿರಿ, ಇದನ್ನೇ ತಿಳಿಸಿರಿ- ಒಂದು ಆತ್ಮಕ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ದೈಹಿಕ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನಜಿಂದುಗಳಂತೂ ಬಹಳ ಸಿಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥಿಗಳ ಸಂಗದಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಸವಿಂಸ್ ಮಾಡಿರಿ. ಅವರದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ, ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಕೈಯಲ್ಲ ಜ್ಞಾಪತ್ರವಿರಲ. ಮುಖ್ಯವಾದ ನಾಲ್ಕೆಯು ಮಾತುಗಳು ಅದರಲ್ಲ ಬರೆದಿರಲ- ಈಶ್ವರ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಅಲ್ಲ, ಗಿಳತೆಯ ಭಗವಂತ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದುಬಿಡಿ. ಅದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಓದಿದರೆ ಇದು ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಇದರಲ್ಲ ಬಹಳ ಜತುರತೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯೂ ತ್ರಿಮೂರಿತಯ ಜಿತ್ತದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಪದೇ-ಪದೇ ಜೀಜನಿಂದ ತೆಗೆದು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರಿ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿಸಿರಿ. ಇದು ತಂದೆ, ಇದು ಆಸ್ತಿ. ವಿಷ್ಟುವಿನ ಜಿತ್ತವೂ ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ, ನೀವು ರ್ಯಾಲನ್ಲಿಯೂ ಸವಿಂಸ್ ಮಾಡಬಹುದು, ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೆ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲಾಕರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿರಿ ಎಂದು. ಬಹಳಷ್ಟು ಸೇವೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಬುದ್ಧಿಯು ಬರುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಬಹಳ ಪುರುಷಾಧಂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದ್ದರ ಮೈದಾನದಲ್ಲ ಸುಸ್ತಿಯಾಗಬಾರದು. ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಸವಿಂಸ್ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ- ಮನಾಷಿನಭವ. ತಮೋಪ್ರಧಾನರಿಂದ ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿರಿ. ಮುಖ್ಯಮಾತನ್ನು ಪಕ್ಷ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳಗೆ ಸವಿಂಸಿನ ಬಹಳ ವಿಜಾರವಿರಬೇಕು- ತ್ರಿಮೂರಿತಯ ಜಿತ್ತದಲ್ಲ ಇಡೀ ಜ್ಞಾನವು ಅಡಕವಾಗಿದೆ, ಏಣಿಯ ಜಿತ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಲು ತಮ್ಮ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಜಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಹ ಯುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಲಾಸಿ, ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಶಭಾಷ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರದು ಕಮಾಲ್ ಆಗಿದೆ, ಜಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೂಂದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಕೊಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉಚಿತವಾಗಿ ವಸ್ತು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಿಕಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ತಿಳಿಸಿ, ಇದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ, ಭಲೆ ತಾವು ಓದಿರಿ, ಇದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ. ಶಿವತಂದೆಯು ಭೋಳಾಭಂಡಾರಿ ಆಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಗೆ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿದೆ! ರ್ಯಾಲನ್ಲಿಯೂ ನೀವು ಬಹಳ ಸವಿಂಸ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಜಿತ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಬಿಡಿ. ಹೇಳಿರಿ, ನೀವು ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನೂ ಮಾಡಿರಿ. ಒಳೆಯದು- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಿಷಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯನಾರಾ:-

1. ಯಾವುದೇ ಕಾಯಿದೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು, ಬಹಳ-ಬಹಳ ನಿರಹಂಕಾರಿ, ನಿಮೋಂಹಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ನಾಧ್ಯವೋ ಪ್ರತಿಂ ಕಾಯಿಸವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಜ್ಞದ ಸೇವಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಖಚಿತಿಯಂದ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ
2. ವಿಧ್ಯೆಯಲ್ಲ ಎಂದೂ ನೆಪ ಹೇಳಬಾರದು, ಕಾಯಿಲೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಓದಬೇಕು, ಉಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿರಲು ಸವಿಂಸಿನ ಉಮ್ಮೆಂಗವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಮನಮತ, ಪರಮತವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ಪದಮಗಳ
ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಪದಮಾಪದಮ ಭಾಗ್ಯಶಾಲ ಭವ

ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುವವರ ಒಂದುಸಂಕಲ್ಪವೂ ಮನಮತ ಅಥವ ಪರಮತದಂತೆ ಮಾಡಲು
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಿತಿಯ ಗತಿಯೇನಾದರೂ ತೀವ್ರವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಮತದಲ್ಲ
ಏನಾದರೂ ಮನಮತ ಅಥವ ಪರಮತದ ಮಿಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಮನಮತ ಅಧಾರತ್ತೆ ಅಲ್ಪಜ್ಞತ್ವದ್ರ
ಸಂಸ್ಕರಣನಾರ್ಥಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪಗಳೇನು ಉತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಏರುಪೋರು ಮಾಡುತ್ತದೆ
ಅದ್ವರಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಮಾಡಿಸಿರಿ. ಒಂದುಹೆಚ್ಚೆಯೂ ಸಹ ಶ್ರೀಮತವಿಲ್ಲದೆ ಇಡಬಾರದು,
ಆಗಲೇ ಪದಮಗಳ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಜಮಾಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪದಮಾಪದಮ
ಭಾಗ್ಯಶಾಲಯಾಗಬಹುದು.

ಸ್ತೋತ್ರಗಳು:- ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವರ ಕಲ್ಯಾಣದ ಭಾವನೆಯರುವುದೇ ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಆತ್ಮನ
ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.